

เทศน์เช้า วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม ธรรมะเป็นสัจธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเป็นสาวกสาวกะ เกิดมามีอำนาจวาสนา ได้ยินได้ฟังได้ ได้ยินได้ฟังแล้วเฉลียวใจใหม่ ชุกคิดใหม่ ว่า ชีวิตนี้มันคืออะไร เกิดมาเพื่อทำไม

เกิดมาสร้างบุญสร้างกุศล พระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เกิดมาเพื่อสร้างคุณงามความดี

สร้างทำไม

ความดีใจ บุญกุศลใจ บุญกุศลเป็นที่พึ่งพาอาศัย

บาป ทุกจริต อกุศล เป็นที่ทุกข์ที่ยากทั้งนั้นนะ

แล้วที่ทุกข์ที่ยากแล้ว ก็เลสค้นหาความทะยานอยากของเรามันก็ขับเคื่อน มันก็การกระทำอย่างนั้น การกระทำอย่างนั้น เห็นไหม

เขาบอกว่า เวลาเหตุการณ์เฉพาะหน้าใจ มันเป็นภาวะจำยอมใจ มันต้องมีการกระทำใจ มันมีความจำเป็น

แต่พระโพธิสัตว์ ใจ เสียสละชีวิตเพื่อชีวิตของคนอื่นได้ทั้งสิ้น ถ้ามันเสียสละชีวิตได้แล้ว ทุกอย่างไม่มีความหมาย

แต่ถ้ามันยังอยากเอาตัวเองยิ่งใหญ่ อยากเอาตัวเองจะครองโลก สิ่งใดมันเก็บหอมรอมริบไว้เพื่อบาปเพื่ออกุศลทั้งสิ้น

แต่คนที่มีบุญกุศลเท่านั้นที่มีอำนาจวาสนาเท่านั้น เขาจะรู้จักคุณงามความดีใจ เขาจะรู้จักบุญกุศล บุญคือความดี

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ทำชั่วๆ เราเห็นทุจริตคอร์รัปชันมากมายมหาศาล ทำชั่ว ทำไมมันไม่ชั่วสักทีวะ

มันไม่ชั่วตอนนี้ไง มันไม่ชั่วตอนนี้เพราะอะไร เพราะเขาได้สร้างอำนาจวาสนาของเขามา เขาถึงมีโอกาส มีโอกาสที่จะมาฉกฉวย

แต่พระโพธิสัตว์นะ มีโอกาสเหมือนกัน เอาโอกาสนั้นแบ่งปันเพื่อความเสมอภาค เพื่อคุณงามความดี เพื่อกุศล มันทำได้ยากไง

แต่ถ้าเป็นคนดีๆ เราเป็นคนดี เห็นไหม พ่อแม่เวลาส่งลูกไปโรงเรียน ลูกไปโรงเรียนแล้วอยากให้ลูกเป็นเพื่อนที่ดีงาม ให้ลูกไปแล้วมีสังคมที่ดีงาม เราก็คิดของเราอย่างนี้ทั้งนั้นนะ

แต่เวลาไปแล้ว เด็กๆ มันก็กับประสาเด็กๆ ไง เด็กๆ มันแสดงโดยความไร้เดียงสาของมัน ความไร้เดียงสาของมัน มันก็มีบุญมีบาปทั้งนั้นนะ ถ้าคนที่เขามีบุญกุศลนะ เขารู้จักแบ่งปันๆ เราจะสอนลูกหลานเราว่าให้แบ่งปัน อย่าไปฉกฉวยของใครทั้งสิ้น ถ้ามันขาดแคลนสิ่งใด มาขอแม่ แม่ให้ได้ทั้งนั้นนะ

ให้เพื่ออะไร

พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ให้ชีวิตนี้มา ชีวิตนี้ให้มานะ อุ้มท้องมา ๙ เดือน ใ้อโฮ! ทุกข์ยากมาก เวลาคลอดออกมาแล้วเป็นมนุษย์ เป็นสิ่งมีชีวิต สิ่งที่เราแสวงหาคุณงามความดี แต่เวลาพ่อแม่กับลูกมันทะเลาะกัน มันเถียงกันนะ มันเถียงกันทั้งนั้นนะ

มันเถียงกันนี้มันเป็นไปโดยวิสัย ถ้ามันเป็นไปโดยวิสัย เราอย่ากลับมาจิตของเราสิ ถ้ามันดื้อมันดิ่ง มันไม่ฟังสิ่งใดทั้งสิ้นนะ มันขัดมันแย้งทั้งนั้นนะ

เป็นทางวิทยาศาสตร์ เฮ้ย! มันเป็นไปได้อย่างไรวะ ของของกูให้คนอื่น มันเป็นไปได้อย่างไร

แต่เวลามันให้แล้วมันเป็นไปได้ มันเป็นไปได้ต่อเมื่อเขาจากมือหนึ่งสู่มือหนึ่งไง

เวลาครูบาอาจารย์นะ จากใจดวงหนึ่งสู่อีกดวงหนึ่ง

ใจดวงนี้ก็จะอบรมบ่มเพาะขึ้นมาได้ ใจดวงนี้ถ้าไม่มีอำนาจวาสนาบารมี มันต่อต้าน มันบอกว่าเราเป็นคนโง่ เราเป็นคนโดนเขาย่ำยี

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ นะ มันจะย่ำยีที่ไหน มันไม่เป็นการย่ำยีทั้งนั้นนะ ถ้าเป็นการย่ำยีก็ย่ำยีกิเลสของเราไป

กิเลสคือความตระหนี่ถี่เหนียว กิเลสคือความอหังการ กิเลสคือความครองโลกจะยิ่งใหญ่

แม้แต่ชีวิตตัวเองยังครองไม่ได้ แล้วมันจะไปครองชีวิตใคร

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด แต่ก่อนที่มันจะพลัดพราก เราจะทำคุณงามความดีไว้

เราอยู่กับครูบาอาจารย์มานะ สิ่งที่มีมันฝังใจ หลวงตาพระมหาบัว

ใครจะดี ใครจะชั่วมันเรื่องของเขา เราจะสร้างคุณงามความดีของเรา เราย่อมระวังด้วยการไม่จองเวร

หลวงตาพระมหาบัว ตอนที่ท่านเขียนประวัติหลวงปู่มั่น ท่านโดนลูกศิษย์หลวงปู่มั่นย่ำยีขนาดไหน ท่านเล่าให้เราฟังหมดนะ

ตอนจะเขียนประวัติหลวงปู่มั่นครั้งแรก ไปหาใครก็ “ท่านอยากดังหรือ ท่านอยากใหญ่ ไซ้ไหม” ท่านโดนมาหมดนะ แต่ท่านไม่พูดให้ใครฟังนะ พูดหลังไมค์

ท่านโดนย่ำยีมามากมายมหาศาล ความย่ำยีอันนั้นจากคนที่เห็นต่างไป คนที่เห็นผิดไป คิดผิดว่าหลวงตาพระมหาบัวเป็นพระเล็กพระน้อย เพราะพระที่อาวุโสมากมายมหาศาลไป เขายังไม่ทำเลย ทำไมหลวงตาพระมหาบัวต้องมาทำอย่างนี้

ถ้าทำอย่างนี้ ทำเพื่อใคร

ก็ทำเพื่อศาสนาไป ทำเพื่อความมั่นคง ความยั่งยืนของชาวพุทธที่จะฝึกหัดประพฤติปฏิบัติไป

เพราะกึ่งกลางพระพุทธศาสนา ไม่มีแล้ว มรรคผลนิพพานไม่มี อะไรก็ไม่มี มีแต่เอาเงินมา ถ้าเอาเงินมา มี เอาบุญมา เอาเงินมาแล้วเอาบุญไป แลกเปลี่ยนซื้อขาย

แต่เวลาหลวงตาพระมหาบัวนะ ท่านทุกข์ยากขนาดไหน เห็นไหม ไปไหนๆ ก็ไปเอาหัวใจคน ท่านไปเอาหัวใจของคน ไปเอาความรู้สึกของคน ความรู้สึกของคนได้เห็นสมณะที่เป็นแบบอย่างที่ดีงาม

ไม่ใช่เห็นแต่ไอ้พวก ๑๘ มงกุฏใจ ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักร้อง

พวกเราก็พยายามฟื้นฟูเพื่อศรัทธา เพื่อความมั่นคง

ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ

ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักร้อง

แต่เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านไม่สนใจเรื่องนี้ ยกเว้นโครงการช่วยชาติฯ โครงการช่วยชาติฯ เป็นความจำเป็น ความจำเป็นที่ท่านต้องออกมาแบกโลก เพราะท่านมองแล้วว่ามันไม่มีใครจะทำได้ แล้วไม่มีใครมีโอกาสอย่างนี้ ต้องท่านคนเดียวเท่านั้น ท่านถึงเสียสละสิ่งที่เครดิตที่ท่านถนอมและรักษามา

ตั้งแต่เราเคยอยู่กับท่าน ใครส่งเงินไปทำบุญ ถ้าไม่ได้ตกลงกันก่อน ส่งกลับ เช็คส่งมาส่งคืน ใครเอาอะไรมา ไม่สนใจ ท่านบอกว่า ไม่ได้บวชมาเพื่อเงินเพื่อทอง

ก่อนที่จะออกมาโครงการช่วยชาติฯ ไม่ยุ่งกับเรื่องเงินเรื่องทองทั้งสิ้น ลูกศิษย์ลูกหาท่านมีมากมาย แล้วจะถวายเป็นบุญ ไยทั้ง ไยทั้ง ไยทั้ง เอาอะไรเข้ามา ไยเข้าป่า ไยเข้าป่า

พระอะไร

แบบอย่างไง

ชีวิตที่เป็นแบบอย่างเป็นชีวิตขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เคยนอนหงายนอนสี่เหลี่ยม ท่านทำตัวของท่านให้เป็นแบบอย่าง ถ้าใจเป็นธรรมแล้วมันเป็นธรรมอย่างนั้น

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านก็ทำตัวเป็นแบบอย่าง แบบอย่างเพราะอะไร เพราะหลวงปู่มั่นชราคร่ำคร่าขึ้นมา หลวงตาพระมหาบัวท่านเป็นผู้อุปัฏฐากเอง เห็นไหม นักปราชญ์ต่อนักปราชญ์ ถ้าอยู่ด้วยกัน จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่งไง

ท่านเห็นสภาพของหลวงปู่มั่นขนาดไหน ท่านถามนะ ถามพระนี่

หลวงปู่มั่นเป็นพระอะไร

เป็นพระอรหันต์

ถ้าเป็นพระอรหันต์ ทำไมท่านวิญญ์เล็กๆ น้อยๆ ทำไมท่านเก็บเล็กผสมน้อย ท่านไม่ให้ใครพวกที่มาฝึกหัดใหม่มันดูถูกดูแคลน แล้วมันไม่ชวนชวายรักษาใจ ท่านเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างไง

เวลาหลวงปู่มั่นนิพพาน ในวัดมีเงินอยู่ ๖๐๐ บาท ไม่เอา ไม่เอา ไม่เอาเหมือนกัน เพราะคุณธรรมมันยิ่งใหญ่

รูป รส กลิ่น เสียงเป็นบ่วงของมาร เป็นพวงดอกไม้แห่งมาร โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มันไร้สาระ ถ้าคนหูตาสว่างแล้ว เรื่องอย่างนี้มันเป็นเรื่อง โอ้โฮ! หนู อยู่ไกลมาก อยู่ไกลหัวใจของคนที่เป็นธรรม

แต่พระก็มาจากมนุษย์ มาจากคน ก็ต้องกินอยู่อาศัยเหมือนกัน แต่กินอยู่อาศัยแบบพระ ไม่ใช่กินอาศัยอยู่แบบคนไง อู้ฮู! ถ้าคนมาพะเน้าพะนอ ยิ่งใหญ่เนะ อู้ฮู! ที่อากาศดีดี น่าภาวนา ถ้าที่ไหนไม่มีใครดูแลเลยนะ โอ้โฮ! ที่นี้บรรยากาศไม่ดี ไปแล้ว

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเรานะ ไปแสวงหาบ้านเล็กๆ น้อยๆ หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดทุกวันตอนท่านวิเวก ถ้าเกิน ๔ หลัง ๕ หลังไม่เอา รูดังค์ไปต่อ เพราะมันหลายคน มันถึงเวลาแล้วจะมาสอบถามธรรมะไง มันมากวน กวนเวลาการประพฤติปฏิบัติไง

ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เห็นไหม ใครจะดีจะชั่วมันเรื่องของเขา เราจะทำคุณงามความดีของเราละ แล้วทำคุณงามความดีของเรา ทำความดีทั้งเหวไร ภาวนาก็ไม่ให้ใครเห็น ภาวนาไปแอบอยู่ในป่าในเขา ไม่ให้ใครมาเห็นว่า อู้ฮู! พระองค์นี่นะ สถิติเลย นั่ง ๕ ชั่วโมง เดินจงกรม ๑๐ ชั่วโมง โอ้ย! คนเก่ง

ไร้สาระ

มันเก่งมันต้องเท่าทันความคิดของตน ไม่ทำตัวเองให้กีดขวางโลก

ให้กีดขวางกิเลส

ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ เขาศรัทธา เขามีความเชื่อ โอ้โฮ! เเดินจงกรม นั่งสมาธิ ภาวนา เวลาโยมกลับ หายแล้ว

ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมาละ มันเท่าทันความคิดของตน ถ้ามันเท่าทันความคิดของตน เห็นไหม ความดี บุญกุศลมันเป็นเครื่องดำเนินเข้าไป ศีล สมาธิ ปัญญาไป

ความดีๆ เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าข้ามพ้นทั้งดีและชั่ว โอ้ดีๆ นั้นนะมันติดทั้งนั้นนะ โอ้ชั่ว โอ้ชั่วยกทำความเลวทรามให้กับใจของตน นั่งสมาธิภาวนาขึ้นมา มันก็บีบคั้นหัวใจของตน ถ้ามันเป็นความดี ความดีที่ขาดสติสัมปชัญญะมันเป็นมิจฉา มิจฉาว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ ไม่ทำอะไรเลยไป

ถ้ามันเป็นความถูกต้องดีงาม มันต้องมีความเพียรชอบ

ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ

ถ้าไม่มีความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ มันมาจากไหน ลอยมาจากฟ้าไป คิดเอง เออเอง จินตนาการเอง ทำไมมันจะจินตนาการไม่ได้ ความคิดของคนมันจินตนาการได้ทั้งนั้น นะ แล้วถ้ามันจินตนาการมาแล้ว บรรลุดุธรรมๆ บรรลุอะไรของมัน บรรลุกิเลสทั้งตัวนั้นนะ

บรรลุดุธรรม มันอยู่ในศีลในธรรม ถ้าอยู่ในศีลในธรรมนะ

พระไม่มีศีลมีธรรม ใครจะมี

แล้วพระมีศีลมีธรรมขึ้นมา ทำไมกะล่อนปลิ้นปล้อนอย่างนั้นล่ะ ยิ่งกว่า ๑๘ มงกุฏ ยิ่งกว่าตัวตลก

ถ้าเป็นจริงๆ นะ นั่ง นิ่งอยู่นั้นนะของสำคัญ นั่งอยู่ได้เพราะมันไม่ตื่นโลกใจ

โลกามิส โลกย่ำยี

เราเกิดจากโลกนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นางมhamายา พระเจ้าสุทโธทนะ พ่อแม่ ไม่โลกหรือ
โลกทั้งนั้นนะ แต่จากโลกสุธรรม

นี่เหมือนกัน เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เรามีอำนาจวาสนา เราละโลกแล้ว
มาบวชเป็นพระ เป็นนักรบ

ผู้ที่ฝึกหัดปฏิบัติไปวัดไปวาขึ้นมา เวลาทำหน้าที่การงานก็น้อยใจ ไม่มีเวลาภาวนา
อิฉาพระ พระมีเวลาภาวนาหมดเลย

ไปดูพระภาวนาหรือเปล่า

เพราะเวลามันคั่นชิน ชินชาหน้าด้าน

แต่ถ้ามันมีศรัทธามีความเชื่อนะ มันไม่คั่นชิน มันประพฤติปฏิบัติด้วยสติด้วยปัญญา

ถ้ามันคั่นชิน เดี๋ยวจกรรม นั่งสมาธิภาวนา เปื่อ นั่งสมาธิ อู้ฮู! ปวดหลัง ไข้! ถ้าคนมา
ญาติโยมมากมาย “โยมอย่ามากวนสิ อาตมาจะภาวนานะ” พอโยมกลับ อู้ฮู! ปวดหลัง อู้ฮู!
ลำบาก

หน้าไหว้หลังหลอก

ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ไม่ต้องมีใครมา โลกามิสยิ่งใหญ่ไม่ได้ ถ้าโลกามิสยิ่งใหญ่ไม่ได้
ครูบาอาจารย์ของเราท่านถึงไม่ทอดสะพานให้กับโลกใจ ถ้าทอดสะพานให้กับโลก โลกมันก็
ครอบงำใจ

แต่ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เราก็มากับโลก เวลาบวชขึ้นมา เห็นลาภสักการะไง พระเจ้า
อโศกมหาราชจับพระสีกเป็นหมื่นๆ เลย เห็นคนเขา อู้ฮู! คนศรัทธามาก บวชมาแล้วคนค้าขู่มาก
บอกอริยสัจคืออะไร ตอบไม่ได้ สึก สิ่งนี้ตอบไม่ได้ สึก สึก เพราะนักบวชนอกลัทธิมาแอบบวชไว้

บวชในพระพุทธศาสนา อู้ฮู! ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ เหยื่อเยอะไง บำรุงอุ้มชู คำชู
ไอ้โฮ! พระนี่อย่างกับขุนนาง สุดทำแล้วตอบอะไรไม่ได้ จับสีก จับสีก จับสีกนะ

ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา อริยสัจมันคืออะไร ทุกข์ ทุกข์มันเป็นอย่างไร แล้วองค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเรื่องอะไร แล้วตัวเองให้ทำอะไร แล้วทำเพื่อใคร

ไม่ใช่ทำเพื่อบูชากิเลส

กิเลสบอกว่างๆ ว่างๆ

ว่างๆ มันไร้สาระจริงๆ นะ

แต่ถ้าว่างๆ แบบหลงตา ว่างๆ แบบหลงปม นั่นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะอะไร

เพราะก่อนจะว่างๆ มันเกือบตายมาก่อน สละตาย สละตายมา กว่ามันจะชนะตนเอง
มันได้ แล้วถ้ามันจะว่าง ว่างเพราะมีเหตุมีผลไง ก็เกือบตายนี่ไง

เกือบตายเพราะอะไรล่ะ

เกือบตายเพราะว่าเริ่มต้นภาวนาไม่เป็น ไม่เห็นอะไรเลย พิจารณากายแล้วก็ไม่เห็นได้
อะไรเลย แต่พอละความเป็นพระโพธิสัตว์ คือมันปิดกั้น พระโพธิสัตว์เข้าได้แต่ฉันทสมาบัติ
เท่านั้น เข้าสู่อริยสัจไม่ได้ เพราะมันไปขัดแย้งกับความเป็นพระโพธิสัตว์

พระโพธิสัตว์ไม่มีต้นไม่มีปลาย เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไม่จบไม่สิ้น องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าพยากรณ์เมื่อไหร่แล้ว เขาจะต้องฝึกหัดประพฤตินิสัย จะเป็นองค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปข้างหน้า

แล้วเวลาฝึกหัดประพฤตินิสัยขึ้นมา กว่าว่างๆ ขึ้นมา สติเป็นอย่างไร ถ้ามีสติก็
ควบคุมตัวเองได้ ขาดสติไป มีจก้านั้น

ถ้าเผลอๆ สติตัวจริง ตั้งใจเป็นสติตัวปลอม

ก็ตั้งใจนั่นแหละ ก็ฝึกหัด ทุกอย่างอยู่ที่การฝึกหัดทั้งนั้น ไม่ฝึกหัด ไม่ค้นคว้า มันจะเกิด
ขึ้นมาได้อย่างไร

ถ้ามันเกิดขึ้นมา เห็นใหม่ ทำความสงบของใจเข้ามาด้วยสติ ด้วยคำบริกรรม ด้วยต่างๆ ขึ้นมา หน่อของพุทธรูป ถ้าหน่อพุทธรูปมันเกิดขึ้น ทะนุถนอมมันขึ้นมา ถ้าทะนุถนอมมันขึ้นมา มันเบ่งบานขึ้นมาในหัวใจขึ้นมา มันมหัศจรรย์ขนาดไหน ถ้ามหัศจรรย์ขึ้นมา เวลามันปล่อยวาง เวลามันเป็นสัจจะความจริง มันมีขณะ มีนิโรธ นิโรธคือการดับทุกข์

เวลาทุกข์เจียนตายไม่รู้จักทุกข์ เวลาเห็นทุกข์ เห็นใหม่ ทุกข์ สมุทัย เวลาพิจารณาด้วยมรรค ๘ เวลาขณะมันสมุจเฉทไป มันว่าง มันมีเหตุ

ก่อนที่แจ้งจะว่าง แจ้งเกือบตายมาก่อนใหม่

ไม่มีอะไรเลย ธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม ไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้น อยู่เฉยๆ มันมีเอง

มันขัดแย้งกับสัจจะความจริงทั้งสิ้น เพราะความเพียรชอบ

อันนั้นนะความเพียรก็เตาะเตาะๆๆ พอเตาะเตาะขึ้นมาก็บรรลุธรรม เพราะอะไร เพราะมันไม่มีสัจจะไม่มีความจริงใจ ไม่มีอำนาจวาสนา

ถ้ามีอำนาจวาสนานะ อย่างหลวงปู่มั่น เอ๊ะ! มันไม่ใช่

หลวงตาพระมหาบัวใจ เวลาท่านไปอยู่ที่บ้านฝื่อ ที่เป็นเสียดอกนั้นนะ เสวยแล้วปล่อย เสวยแล้วปล่อย เสวยคือคิดใจ เสวยคือมีตัวตน ไม่เสวยก็เว้งว่างหมด

พอเสวยก็ปล่อย เอ๊ะ! อย่างนี้ไม่ใช่พระอรหันต์หรือ

ท่านพูดเลยนะ ท่านเล่าให้ฟังเอง นี่บุญกุศลของการเรียนเป็นมหามา ถ้าสงสัย ไม่เอา

เอ๊ะ! คำว่า “เอ๊ะ!” นี่คือสงสัย แล้วเราเป็นคนเอ๊ะเอง เราเป็นเสวยเอง แล้วเราเป็นคนปล่อยเอง ปล่อยก็ว่าง เสวยก็มีตัวตน เสวยแล้วปล่อย เสวยแล้วปล่อย เอ๊ะ! เอ๊ะ! เอ๊ะ! ไม่เอา นิพพานอย่างนี้ไม่เอา อย่างนี้ใช้ไม่ได้ เริ่มต้นค้นคว้าใหม่ อีก ๘ เดือนไปเจอจุดและต่อม เออ! เจอเหตุเจอผล เจอที่มาที่ไป

เห็นใหม่ เวลาถามเลย แจ้งมาจากไหน

มาจากท้องแม่

แต่เวลาประพฤติปฏิบัติไปแล้วนะ สาธุ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก สิ่งที่ยืนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา บุญและบาปของตนเท่านั้นที่ขับเคลื่อนเรามา นั่งกันอยู่ที่นี่ บุญและบาปเท่านั้นที่จะขับเคลื่อนเราต่อไป

บุญและบาปถ้าขาดตอน มันปฏิเสธเลย โอ้โฮ! ปฏิบัติมาตั้งนาน เลิกดีกว่า นับถือพระพุทธศาสนา มาไม่ส่งเสริมให้ชีวิตนี้ดีขึ้นเลย

แล้วถ้าไม่นับถือพระพุทธศาสนา เอ็งจะลงเหวไปขนาดไหนละ เพราะศีล ๕ เป็นรั้วรอบขอบชิด เราไม่ทำหยาบ ปาณาติปาตา ไม่รังแกใครทั้งสิ้น อทินนา ไม่หยิบต้องของใครทั้งสิ้น ครอบครองของใครไม่แตะต้องทั้งสิ้น ไม่โกหกมดเท็จใครทั้งสิ้น ไม่เอาความมันเมาต่างๆ เข้าสู่หัวใจของตน นี่มันมีรั้วรอบขอบชิด

แล้วถ้าไม่มีพระพุทธศาสนา เอ็งก็ตามสบายใจสิ ถ้าไม่เชื่อ ไม่เชื่อมั่นก็ทำตามความพอใจของตน เพราะอะไร

มันคิดว่าอะไรก็ไม่มี ชาตินี้ชาติเดียวลุยเต็มที่เลย แล้วลุยเต็มที่เลยนะ เวลาที่มันมีสิ่งใดที่ขอกใจก็เก็บซ่อนไว้ แล้วมันคิดตลอดเวลาทั้งนั้นนะ

สิ่งที่ความลับไม่มีในโลก เราเป็นคนทำเอง เรารู้เอง เราเข้าใจเอง

เราถึงว่า เวลาเราหลบหลีกมัน ถึงเวลาแล้ว เวลายิ่งเจียนตาย ใกล้ตาย สำคัญมาก เขาเรียกว่ากรรมนิมิต เอ็งทำอะไรไว้นะ มาหมดเลย รู้เห็นไปทุกอย่าง

ไอ้ที่ว่าเคยทำไปแล้วมันไม่มี มันไม่มี ความลับมันอยู่กับเรา

เวลาใกล้ตายนั้นนะ เพราะเราทำเอง แล้วกรรมนิมิตมานะ ดิ้นโครมๆ คนเวลาจะสิ้นอายุขัยนั้นนะ บอกเลยว่าจะไปไหน

แล้วถ้าเป็นคุณงามความดีนะ บ้ายบาย จะไปปิกนิก จะไปสวรรค์ รดสวรรค์มารับนี่ไปเลยนะ นี่ผลของวัฏฏะ เชื่อไม่เชื่อเป็นสิทธิเสรีภาพ ตามสบาย

แต่ความจริง สุขและทุกข์ในใจของตน

นี่แค่สุขและทุกข์นะ ยังไม่ได้ปฏิบัติฝึกหัดเลย

เป็นสมาธิ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี แล้วถ้าไม่มีอำนาจวาสนา ติดแค่นั้น ถ้ามี
วาสนา ยกขึ้นสู่วิปัสสนา บุคคลคู่ที่ ๑ ถ้าเวลาขณะนิโรธดับทุกข์ วิจิกิจา สิ้นพตปรามาสไป

สักกายทิฐิ วิจิกิจา สิ้นพตปรามาส นี่คือกิเลสไป สงโยชน ๓ เวลามันขาดไป เวลา
ขาดแล้ว เวลาเป็นอิสระจากสงโยชน ๓ มีสิทธิอะไรบ้าง

อีก ๗ ขาด

เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไป เกิดจากท้องพ่อท้องแม่ นี่ผลของวัฏฏะ นี่ผลของเวรของ
กรรมไป แต่เวลาเกิดในธรรมไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นางวิสาขาเกิดจากมารดา
เกิดจากแม่ เวลาฝึกหัดปฏิบัติ ๖ ปีเกิดจากธรรม เกิดจากเจ้าชายสิทธัตถะบรรลุปะเป็นพระสมเด็จ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า การเกิดในธรรม ธรรมมันเกิดขึ้น

ธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม จะเดินไปชนมันอยู่

ฟังแล้วมันจักกะจี้กะจี้ ธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม

ทุกข์มีอยู่โดยดั้งเดิม กิเลสครอบห้อมอยู่โดยดั้งเดิม

ด้วยบุญ ด้วยอำนาจวาสนา ด้วยการขวนขวาย ด้วยการค้นคว้า ด้วยความเห็นสัจจะ
ความจริงขึ้นมา สมุจเฉทปหานด้วยมรรค ๘

มรรค ๘ คือความสามารถของตน คือการฝึกหัดของตน คือการทะนุถนอมสติ สมาธิ
ปัญญา ฝึกหัดจนชำนาญการ ช้าแล้วช้าเล่าๆ เวลาสมุจเฉทปหาน กิเลสตาย ขาดไปจากใจตั้ง
แขนขาด

พระพุทธเจ้าบอก เวลากิเลสขาดตั้งแขนขาด เราเอามีดฟันแขน ฟันเราขาดไป

ธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม เดินไปชนมันแล้วบรรลุธรรม

จักกะจี้ ธรรมะจักกะจี้

เป็นความจริงความจ้งขึ้นมามันต้องมีเหตุมีผลขึ้นมา แล้วถ้ามีเหตุมีผลขึ้นมา เราทำมา
อย่างไร แล้วดูหลานเรามันทุกข์มันยากขนาดไหน เราจะคอยแนะคอยบอกวิธีการอย่างไร
เพื่อให้มันเข้าสู่ความจริงอันนั้น เพื่อให้เป็นธรรมทายาท ให้เป็นสัจจะความจริงใน
พระพุทธศาสนา ไม่ให้กิเลสมันครอบงำ แล้วปฏิบัติบูชากิเลส ไม่มีต้นไม่มีปลาย ไม่มีเหตุไม่มี
ผล ทั้งชีวิตปฏิบัติบูชากิเลส แล้วให้กิเลสเอาไปกินหมดเลย

ถ้าเป็นสัมมาทิฐิถูกต้องชอบธรรม มันก็เป็นจิตเป็นนิสัยฝังไว้หัวใจของตน เป็น
พันธกรรมของจิตใจ เป็นพันธกรรมของจิต จิตที่มันดีงามขึ้นมา ให้ฝังไว้ในหัวใจของตนใจ

ทาน ศีล ภาวนา ให้เป็นจิตเป็นนิสัยกับหัวใจของตนเพื่ออำนาจวาสนาของตน เอวัง